

LEMBOJA MUSKULO KUTANE E LATISIMUS DORSI DHE APLIKIMI I SAJ PRAKTIK

GJERGJI BELBA*

Summary

THE MUSCULO – CUTANEOUS FLAP OF LATISSIMUS DORSI AND HER PRACTICAL APPLICATION

The musculo-cutaneous flap of latissimus dorsi is qualified as the flap that is utilized more in everyday practice.

Among characteristics that distinguish from other flaps is considerable muscular measure, powerful neurovascular pedicle and the possibility of transfer as a free flap.

Like that, it has more indications, to whom is discussed taking the regions separately.

For the complications they are minimal and may avoid completely. The cases that have been operated in the clinic, the describe of the flap in many surgical bulletins of different speciality, speaks for the vitality of the flap. Is coming the time that surgical technique must be known in our surgical clinics.

Historia e lembave muskulo-kutane është e vjetër. Ajo ka filluar në shekullin e kaluar kur më 1896 Tehsini rekonstruktroi një gjithë amputuar me lemo muskulo – kutane të latissimus dorsi (1). Por metoda e re nuk u përkrah. Kirurgët vazhduan të mbyllin defektet torakale anteriore me lembon pedunkulare torako—abdominale ose me epiplonoplastikë. Këto intervente ndryshonin konfiguracionin regional dhe shpesh ndërlidonin situatën. Merita e rizbulimit të lembos është e Olivari N. Pas 80 vjet harrese më 1976 ai e përdorinë trajtimin e radio nekrozave torakale (2). Autorë të tjera zgjeruan gamën e indikacioneve, për të arritur së fundi në transferimin me anën e mikrokirurgjisë (3).

Anatomia e muskulit latissimus dorsi

Në anatominë patologjike u studuan 9 muskuj. Latissimus dorsi kish origjinë aponeuretike nga fascia torakodorsale dhe si e tillë fikohej në proceset spinoze të 7-të vertebrave të fundit torakalë, në vertebrat lumbare, sakrum e në kreshtën iliakë. Sa më tepër largohej nga kulona vertebrale e kreshta iliakë, aq më i plotë bëhej si muskul. Nën aksilë formohej buza laterale e lirë lehtësish e dallueshme, ndërsa duke shkuar anteriorisht ai fikohej në tre brinjët e fundit. Roli aduktor e rrrotullues i brëndëshëm i krahut sigurohet nga fiksimi i tij në gropën intertuberkulare të humerusit. Vetë muskuli ndahej në dy entitete, në atë anterior e në atë posterior,

që respektivisht përbajnjë 1/3-ën e 2/3-ën e masës muskulare. Vaskularizimi i muskulit latissimus dorsi kryhet nga arteria torako – doreale diametri i së cilës varionte nga 11.5 – 2 mm. Gjatë preparimit vumë re arteria torake – dorsale ndahej në dy degë njëra për entitetin anterior, tjetra për entitetin posterior. Ajo shoqërohej nga vena torako – dorsale, që së bashku me nervin torako- dorsal formonin tufën neurovaskulare. Në preparimet kadaverike u provua se muskuli latissimus dorsi kish një hark.çvendosës nga umbilikusi deri në regionin farcial.

Teknika operatore

Në defektet e afërtë me muskulit latissimus dorsi, pozicioni i pacientit është në dekubitus dorsal, ndërsa në transferimet e largëta pozicioni në dekubitus laterale me krah të abtuktuar 90°, është I detyrueshëm (4). Përcaktohen kufijtë e muskulit. Incizioni fillon me fosën aksilare, për të shkuar inferiorisht drejtë buzës së lirë të muskulit. Për rekonstrukcionin torakal anterior gjatësia e tij është 10-15 cm., ndërsa për rekonstrukcionin e ”kateve” të mësipërme, nënkuptojmë qafën e fytyrës, ky duhet të jetë i gjatë 20- 30 cm. Në fund të këtij incizioni formojmë ishullin kutan (Skica nr. 1). Me qëllim që pjesa ngelëse e muskulit të ruajë funksionin e saj normal fiziologjik, ishulli kutan mbështete tvetëm në entitetin anteriorë. Treguesi kryesorë që jemi duke preparuar mirë është lehtësia me të cilin disekohet

* Dërguar në Redaksi më 23 Nëntor 1995, miratuar për botim më 14 Korrik 1996.

Nga Klinika e djegje - plastikës e Qëndrës Spitalore Universitare, Tiranë (Gj. B.).

Adresa për letërkëmbim: Gj. Belba Klinika e djegje - plastikës e Qëndrës Spitalore Universitare, Tiranë.